

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

LYMAN FRANK BAUM

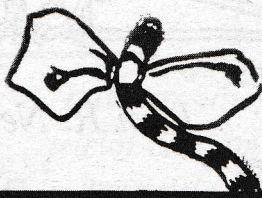

OZMA DIN OZ

REGIS

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

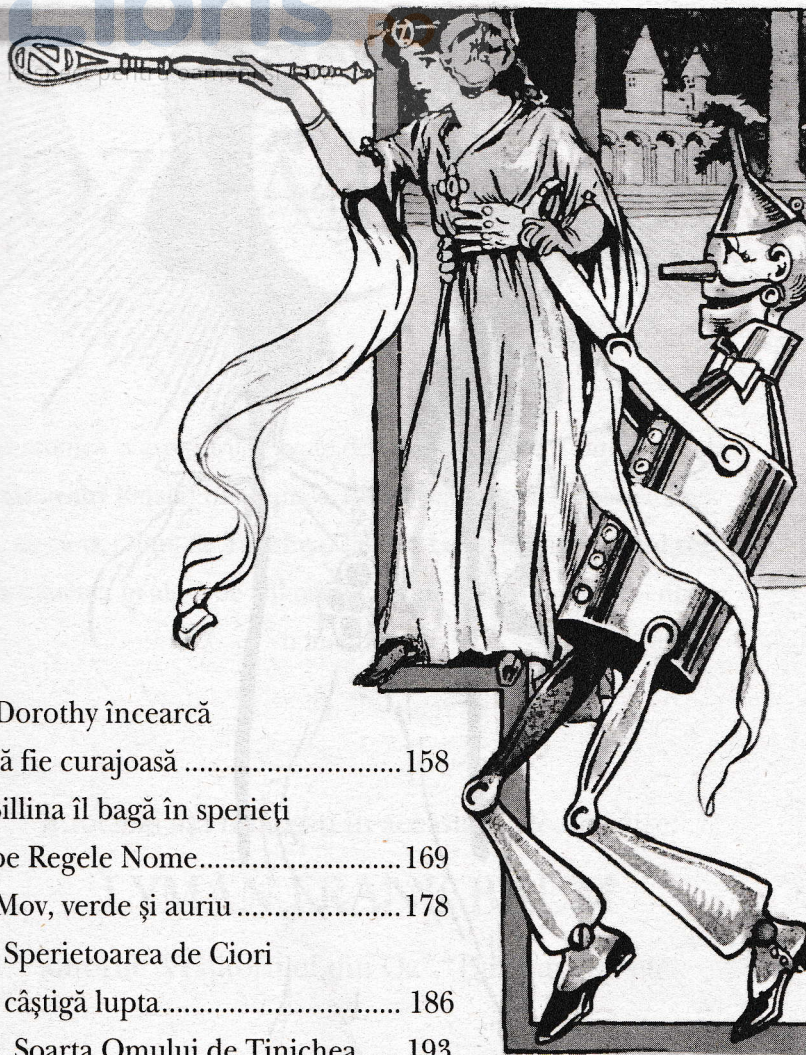
OZMA
DIN OZ

Cuprins

I. Fata din lada cu pui	15
II. Găina cea Galbenă	23
III. Litere pe nisip	34
IV. Tiktok – Omul mecanizat	44
V. Dorothy deschide găleata cu cina.....	56
VI. Capetele lui Langwidere	66
VII. Ozma din Oz vine în ajutor.....	87
VIII. Tigrul cel Înfometat	100
IX. Familia regală a lui Ev.....	109
X. Uriașul cu barosul	119
XI. Regele Nome.....	131
XII. Cele unsprezece încercări de a ghici	146
XIII. Regele Nome Râde	151

IV. Dorothy încearcă să fie curajoasă	158
V. Billina îl bagă în sperieți pe Regele Nome.....	169
VI. Mov, verde și auriu	178
VII. Sperietoarea de Ciori câștigă lupta.....	186
VIII. Soarta Omului de Tinichea	193
IX. Regele din Ev.....	201
X. Orașul de smarald	208
XI. Centura magică a lui Dorothy	213
XII. Epilog	222

FATA DIN LADA CU PUI

Vântul bătea cu putere și agita apa, acoperind cu valuri mici toată întinderea oceanului. Apoi vântul a împins marginile acestora până când au devenit valuri și a îngrămădit valurile până când au ajuns Uriășe. Se rostogoleau la o înălțime înfricoșătoare, mai sus decât acoperișurile caselor. Unele dintre ele se spărgeau chiar tot atât de sus ca în vârful copacilor înalți și păreau munți, iar între valurile cele Uriășe parcă erau văi adânci.

Toate aceste prăvăliri și spumegări nebune ale apelor marelui ocean, pe care vântul răutăcios le-a provocat fără vreun motiv anume, au dus la o furtună grozavă, iar o furtună pe ocean e de așteptat să joace multe feste ciudate și să facă multe stricăciuni.

Pe când vântul începea să sufle, o corabie înainta departe pe ape. Când valurile au prins să se rostogolească și să se pravălească, făcându-se tot mai mari și mai mari, corabia sălta în sus și-n jos, înclinându-se când pe o parte când pe alta și era smucită și răsucită atât de tare încât chiar și marinarii trebuiau să apuce repede frânghiile și

balustradele ca să nu fie luați pe sus de vânt sau azvârliți direct în mare.

Iar norii erau atât de deși pe cer încât lumina soarelui nu putea pătrunde printre ei; așa că ziua se întuneca precum noaptea, ceea ce făcu furtuna și mai înfricoșătoare.

Căpitanul corabiei nu se temea, pentru că mai văzuse furtuni și înainte, și își condusesese corabia prin ele la liman; dar știa că pasagerii lui ar fi în pericol dacă ar încerca să stea pe punte, așa că i-a băgat pe toți în cabină și le-a spus să stea acolo până cand furtuna se va fi terminat: să se îmbărbăteze și să nu le fie frică și totul va fi bine pentru ei.

Acum, printre pasageri se afla o fetiță din Kansas, pe nume Dorothy Gale, care se ducea cu Unchiul ei Henry în Australia, să-și viziteze niște rude pe care nu le văzuseră niciodată. Unchiul Henry, trebuie să știți, nu se simțea prea bine, fiindcă muncise atât de mult la ferma lui din Kansas încât sănătatea i se zdruncinase și lăsase loc slăbiciunii și nervozității. așa că a lăsat-o pe mătușa Em acasă să supravegheze angajații și să aibă grijă de fermă pe când el călătorea departe spre Australia să-și viziteze verii și să se odihnească bine.

Dorothy era nerăbdătoare să meargă cu el în acest voiaj, iar Unchiul Henry s-a gândit că va fi o bună companie și-l vă ajuta să se înveselească, deci s-a decis s-o ia cu el. Fetița era o călătoare destul de experimentată, pentru că fusese odată dusă de un ciclon departe de casă, tocmai în minunata Țară a lui Oz și trecuse printr-o grămadă de aventuri în acea țară stranie înainte să reușească să se întoarcă în Kansas din nou. Așa încât ea nu era ușor de speriat, indiferent ce se întâmpla, iar când vântul a început să urle și să șuiere iar valurile să se rostogolească și să se z buciume, fetiței noastre nu i-a păsat deloc de urgie.